

Supermyx metnulasy vverh, začepilasy zadnimi lapami za potolocnuju balku i povisla vniz golovoju rovno v centre policejskovo ucastka. Ona vseгда bezoxibocno opredeljala centr lobovo prostranstva i predpocitala visety imenno v nem. Xesty casov. Rassvet. Vremja utrennej rabocej piatiminutki. A potom mojno budet pozvolity sebe paru casov sna. Dvuh casov sna v sutki Supermyxi bylo vpolne dostatocno.

Ona bystro protjerla krajexkom rukokryla echolokatory v nosu i vo rtu — vne vsiakovo somnenija, oni byli bezuprecno cistymi, no nekotoryje vezj delaex prosto reflektorno, dlja poriadka. Postucala kogotkom po uxnyim racijam, skorčila grimasu — rabotajut. Ogliadela podcinennyh — sotrudnikov policiji Dalynego Lesa. Neopriatnyje, nemytyje, nepovorotlivyje, vecno sonnyje zveri. Nicevo. Ona jexo navedet v etom ucastke poriadok.

Barsuk Starxij, Skvorconok i Grif Sterviatnik rasselisy po rabocim mestam i zadrili golovy. Barsuk Starxij potanul nosom. Polumrak ucastka byl propitan gustym i kislym zapahom limonov, potnoj xersti, svaljavxihsa perjev i zverskovo neujuta. Neuutom pahlo ot samoju Supermyxi, tak dumal Barsuk. Vse drugiye svoji prirodnyje zapahi ona tjaxeljno unictojala, obrabatyvala sebia koncentratom cistotela do polnejxex sterilnosti — ctoby byty nezametnoj, neulovimoj, nepobedimoj... No vot etot jexo neujut cistotelom, ocedvidno, ne vyivodilsa. Etot zapah prixol vmeste s nej v pervyj denj ih sovmestnoj raboty.

V tot samyj denj, kogda on jexo ne podozreval, cto jemu tepery pridetsa sjiraty po dnoine limonov v sutki, ctoby ne spaty, potomu cto eta fanaticka ne spala pocti nikogda.

V tot samyj denj, kogda u nih v ucastke votsarilsa etot vecnyj nocnoj polumrak — na solnecnyj svet u Supermyxi byla allergija.

V tot samyj denj, kogda on jexo naivno scital, cto ona stanet jexo novym naparnikom. Ona bystro postavila jexo na mesto: “Ja — nacalynik, vy — podcinennyj, takovo rasporiajeniye sverhu”.

Ili, mojet byty, neuutom pahlo ot plotnyh xtor iz medvejxex xkury, kotorymi ona zavesila okna. Oni toje pojavilis vmeste s nej v pervyj denj...

Supermyx raskacivalasy pod potolkom, ritmicno jestikuliruja rukokryljam i bezzvucno xevela xiroko razinutyim rtom. Kajetsa, ona byla nedovolyna, zlilasy i cto-to im vyigovarivala. Vyigliadelo eto bezmolvnoje vystupleniye jutko, kak obyčno. I, kak obyčno, Barsuk Starxij pocustvoval, cto nacinaet bolety zatyllok.

Barsuk Starxij prikryl glaza. On vdrug vspomnil ih prejniye utrenniye piatiminutki. Zdesy byl svet. Zdesy byli solnecnyje luci. I jexo zdesy byl Barsukot,

kotoryŭ igral s lucami... A tepery — nicevo. Ni Barsukota, ni solnča, ni radosti.

Boly v zatyilke usililasy.

Barsuk Starxiŭ tjaelo vzdohnul i rexilsa:

— Izvinite, spečagent Supermyx. Nicevo ne slyxno.

Supermyx na sekundu zastyla s razinutyim rtom. Potom skorčila prezritelynuŭ grimasu — na liče ŷeŷo pocti vseŷda byla kakaŷa-nibudy grimasa, — i skazala svoŷim pronzitelynym golosom:

— ŷa opiaty zabyła, cto vyi ne vosprinimaŷete rec na vyisokih castotah.

Barsuk Starxiŭ hotel otvetity, cto ŷeŷo golos i na dostupnyh im castotah prakticeski nevyinosim, no promolcal.

— Povtoriaŷu dlja neponiatlivyih, — skazala Supermyx. — Spisok vseh ptič Dalynevo Lesa mne na stol!

— Tak vedy myi uje vcera... — nacial bylo Barsuk.

— Vcera spisok byl ne po forme! — srezala ŷevo Supermyx. — ŷa je cotko skazala. Nomer ptiči — poroda ptiči — dlina mahovyih perŷev — okras — imia.

— No, pozvolite, u ptič Dalynevo Lesa net nomerov, — skazal Grif Sterviatnik.

— Ne pozvolio, — holodno otozvalasy Supermyx. — Net nomerov — pronumeruŷte.

— Ne pozvolio, — pecalyno otozvalsa Skvorconok.

— I ŷeŷo myi ne znaŷem dlinu vseh mahovyih perŷev u vseh ptič, potomu cto...

— Neiteresno, — oborvala ŷevo Supermyx. — Ne znaŷete — izmeryte i budete znaty. I ŷeŷo. Ot kajdoŷ ptiči mne nujno pero. Pero — sveŷeŷe, ne obronenoŷe god nazad, a tolyko cto vyrvannoŷe. Eto ŷasno?

— Vy predlaŷaŷete nam vyidiraty iz ptič perŷa? — izumilsa Barsuk Starxiŭ.

— Ptiči i tak napugany tem, cto...

— Da, predlaŷaŷu. Eto v interesah sledstviŷa. Vy je hotite poŷmaty opasnovo manŷaka, oŷipyvaŷuŷevo ptič i sjigaŷuŷevo ih perŷa, ne tak li? Teoreticeski liobuŷu ptiču mogut oŷipaty. Pod ugrozoŷ — vse, daje vyi, — ona strelynula glazami v Sterviatnika i Skvorconka. — Znacit, ot kajdoŷ ptiči trebuŷetsa pero, na slučaŷ opoznaniŷa. Vse perŷa doljny byty pronumerovany i vneseny v registr.

— Pod ugrozoŷ — vse, — pisknul Skvorconok.

— Proxu proŷeniŷa. Vy vedy ne imeŷete v vidu, cto iz menia, sotrudnika policiŷi Dalynevo Lesa, toje nujno vyrvaty pero? — utocnil Grif Sterviatnik.

— Iz menia? Iz menia? — zavalnovalsa Skvorconok.

— Imenno eto ŷa i imeŷu v vidu. Iz vas i iz sotrudnika Skvorča. Net i ne mo-
jet byty nikakih isklioceniŷ. Nikakih slujebnyh privileŷij i jalkovo kumovstva.

Daleče. Do sih por ne ustanovleno mestonahojdeniye glavnovo podozrevačemo, byivxevo sotrudnika policiyi Dalynevo Lesa, mladxevo Barsuka Policiyi — Barsukota.

— Myi peredaŷom orientirovku po kornevizoru kajdyiŷ deny, — neohotno proiznēs Barsuk Starxiŷ. — Myi obeŷaŷem voznagrajdeniye v tyysiacu xixeŷ tomu, kto naŷdēt i sdast v policiyu Ūipaca. Myi obeŷaŷem oplatity obed v bare “Sucok” liobomu, kto soobŷit nam informaciyu, kasaŷuxuŷusa Ūipaca.

— No effekt — nulevoŷ. Skolyko raz novosti o mestonahojdeniyi Barsukota prinosila nam na hvoste eta vaxa Soroka?

— Tri raza.

— Skolyko raz ona za eto poobedala v bare “Sucok”?

— Tri raza.

— I skolyko raz v ukazannyh Sorokoŷ mestah obnarujivalsa Barsukot?

— Ni razu...

— O com eto govorit?

— O tom, cto Soroka — nenadējnyiŷ istocnik? — predpolojil Barsuk Starxiŷ.

— Libo o tom, cto Barsukot — vseгда na xag vpered. V liobom slučaŷe, Barsukota do sih por ne naxli. Eto vozmutilyeno i nedopustimo. Etovo ne poŷmut naverhu.

Naverhu. Barsuka Starxevo peredērnulo. “Verhom” Supermyix uporno imeovala svoŷo nacalystvo — Lasku, kojaŷa god nazad stala vojakom Soŷuza Smexannyh Lesov, i ŷeŷo sekretaria Golubcika. S Laskoŷ Barsuk Starxiŷ znakom ne byl — ona byla dlja nevo zverem, kak skazala byi Supermyix, “slixkom vyisokovo polēta”. Pogovarivali, cto Laska oceny laskovaŷa, ulyibcivaŷa i puxistaŷa, no za nepovinoveniye inogda jrēt svoŷih podcinēnnyh, speŷagentov kryis i letu- cih myixeŷ, poetomu, nesmotria na ŷeŷo magkiŷ character, oni ŷeŷo uvajaŷut. A vot s Golubcikom Starxiŷ imel odnajdy besedu. Merzkiŷ, samodovolynnyiŷ, nadutyiŷ tip s hoholkom. Za spinoŷ u nevo bezlikoŷ seroŷ tenŷu — telohranitely: malenykiŷe bessmyslennyiŷe glazki, ostryiŷe rjavyiŷe klyiki, izvivaŷuxiŷsa cervēm hvost... Barsuk Starxiŷ togda pytalsa ugovority Golubcika prislaty kakovo- to drugovo speŷagenta vzamen Supermyixi. Potomu cto Supermyix srazu, v pervyiŷ je deny ih sovместnoŷ raboty, naznacula Barsukota glavnyim podozreva- ŷemyim po delu o Serom Ūipace, otkazyivalasy sluxaty argumenty, a glavnoŷe, soverxenno ne interesovalasy vnutrennim zverskim cutŷom Barsuka Starxevo. A vnutrenneŷe zverskoŷe cutŷo podskazyivalo ŷemu, cto byivxiŷ ŷevo naparnik Barsukot — ne Ūipac. Ne manŷak. Hotia on i ugrojal oŷipaty starŷovŷika syica Uga. Hotia on i sbejal, kak tolyko stalo izvestno, cto syica deŷtvitelyno oŷi- pali. “Barsukot — on zvery, bezuslovno, derzkiŷ, emoŷionalynyiŷ, poryivistyiŷ,

— občasniál Barsuk Starxiŷ Golubciku. — On sposoben na neobdumannyye postupki. On sposoben na ugrozy i hamstvo. No on dobryŷ i smelyŷ. U nevo ŷesty pocotnaŷa gramota za otvagu, podpisannaŷa samim Tsarĕm Zvereŷ. I sodraty s jivoŷ ptiči vse perŷa — na eto Barsukot ne sposoben!”. — “A cevo eto vyŷ ŷevo tak vyigorajivate? — prokurlykal v otvet Golubcik. — Podozritelno. Vesyma podozritelno. Speçagent Rukokrylaŷa Supermyx ostaŷotsa na etom dele. A vyŷ — v ŷeŷo podcineniŷi. ŷeŷo liniŷa rassledovaniŷa odobrena zdesy u nas, naverhu. Sama Laska ŷeŷo odobrila”. — “V takom sluçaŷe, ŷa hotel byŷ pogovoritŷ s Laskoŷ”, — skazal Barsuk Starxiŷ. Golubcik zalilsa kurlykaŷuxim smehom i zatrias golovoŷ, budto podavilsa hlebnoŷ gorbuxkoŷ: “Gospoja Laska — oceny zaniatoŷ zvery. Ona ne stanet govority s kakim-to tam barsukom. Skajite spasibo, cto vas udostoil besedy ŷa, ŷeŷo sekretary”. — “ŷa ne kakoŷ-to tam barsuk, a Starxiŷ Barsuk Poliçiŷi Dalynevo Lesa. ŷesli Laska ne mojet so mnoŷ govority, ŷa trebuŷu vstreçi s Tsarĕm Zvereŷ!” — “Eto so Lyvom, cto li? Da na zdorovyĕ. On staryŷ, bolynoŷ i v marazme. Tsar Zvereŷ — davno uje pustaŷa formalynosty. Vsemi lesami pravit cestno izbrannyŷ Vojak — Laska. V prejniŷe vremena takih vot driahlyh tsareŷ-zvereŷ stalkivali so skaly i zaklĕvyivali nasmerty. No gospoja Laska laskova i dobra. Tak cto Lev u nas s pocotom otstranĕn ot del i otpravlĕn na pensiŷu”. — “Ne takoŷ uj on driahlyŷ, — vozrazil Barsuk Starxiŷ. — Myŷ so Lyvom odnovo vozrasta!” — “Znaciť, vam toje pora so skaly. To ŷesty, prostite, na pensiŷu. A uj naskolyko s pocestiami, budet zavisety ot rezulytatov nynexnevo rassledovaniŷa. A seŷcas — izvinite, ŷa oceny zianiť. Moŷ ohrannik pomojet vam naŷti vyŷhod”. Navsegda zapomnit Barsuk nejivoŷ, tiajolyŷ vzglad golubcikova telohranitelja i prikosnoveniŷe ŷevo kogtistoŷ, holodnoŷ lapy...

— Ne spim! — istericeski vzzvignula Supermyx i ot vozmuxeniŷa perexla na ultrazvuk.

Barsuk Starxiŷ vzdognul i ocnulsa ot zadumcivosti. Treugolynaŷa pasty Supermyxi bezzvucno xovelilasy i klaçala, zaostrennyŷ narost na razdvoĕennom nosu ritmicno podragival. Rylokrylaŷa. Tak oni so Skvorconkom i Grifom ŷeŷo prozvali.

— Nicevo ne slyxno, speçagent Rukokrylaŷa Supermyx, — ustalo skazal Barsuk.

Supermyx rezko zahlopnula rot, razjala palyçi zadnih lap i nacala padaty. Vot k etomu Barsuk Starxiŷ nikak ne mog privyknuty. K etoŷ ŷeŷo manere vzletaty ne vverh, a vniz, a potom, v posledniŷ moment, kogda kajetsa, cto cerez sekundu ona votknĕtsa svoŷim razdvoĕennym rylyçem v zemlanoŷ pol, vzmyvaty pod kakim-to soverxenno nepredskazuĕymym i dikim uglom.

Supermyx s minutu pometalasy po ucastku bezzvucnoŷ seroŷ tenŷu, potom

uspokořilasy, snova povisla v čentre potolka i prodoljila utrenniořu pñatiminutku:

— Cto tam u nas po pervomu postradavxemu?

— Ořipanniyř syic-starřovřik po-prejnemu lejít v kome, — otcitalsa Barsuk.

— V kome cevo?

— Vyí je znařete.

— Otvecařem po forme! — vzvizgnula Supermyix.

— Syic Chuck lejít v kome sobstvennyh casticno sojjonnyh perřev uje dva mesiaća, s teh por, kak řevo ořipali, — spokořno otvetil Barsuk Starxiř. — Grac Vrac do sih por uporno boretsa za řevo jizny.

— Pusty boretsa dalyxe. I pusty kajdyř deny massiruřet řemu klov, ctobyí on smog govority, řesli pridět v sebia. Pokazaniřa pervovo postradavxevo budut crezvyiaćno vajny... Cto po ostalynym postradavxim?

— Brat-blizneć syia Chucka, syic Ug, kotoryiř takje podvergsa napadeniřu řipaca, no smog otbitsa i sbejaty, po-prejnemu nahoditsa v Ohotkah pod zařitoř ohotnicřih psov. Ořipannoře krylo uje nacalo pokryivatsa novym opereniřem, kotooroře daje...

— Neiteresno. Cto po kukuxke?

— Madam Kuku, ořipannařa dve nedeli nazad, vcera, nakoneć, soglasilasy daty pokazaniřa.

— Pocemu vyí mne ne soobřili? — vzvizgnula Supermyix.

— Potomu cto pokazaniřa madam Kuku dala... nemnojko ne po delu. Ona řavno do sih por v glubokom xoke.

— Cto ona skazala?

— Vsě vremia, cto myí s neř vcera proveli, ona postořanno otscityivala, skolyko ostalosy jity mne i Grifu Sterviatniku. Na drugiře temyí s neř pogovority ne udalosy.

— I skolyko je ostalosy jity?

— Sterviatniku řeřo dolgo. Tocno otscitaty ona ne smogla, sbivalasy, no řavno do glubokoř starosti.

— A vam?

— A mne, po řeřo mneniřu, ostalosy ne tak mnogo. Neskolyko dneř.

Skvorconok vstoporřil perřa i trevojno ustavilsa na Barsuka Starxevo.

— Neskolyko — eto skolyko konkretno? — ravnoduxno utocnila Supermyix.

— Nu... konkretno — tri dnia. No myí je s vami zveri obrazovannyiře? — golos Barsuka zvucal ne slixkom uverenno. — Myí je ne verim vo vse eti kukuxkinyi skazki?

— Po statistike predskazaniya kukuxek otnositel'no prodoljitel'nosti jizni sbyivaŭtsa v dev'ianosta dev'jati slučajaŭ iz sta, — holodno soobŭčila Supermyx. — I, mejdu procim, net nikakih "nas s vami". Ŗesty vy — obyčnyŭe lesnyŭe zveri, i ŭesty ŭa — Rukokrylaŭa Supermyx, letaŭuŭŭ special'nyŭ agent s vydaŭuŭmisa supersposobnostiami... Tak, vy men'a sbili s mysl'i. Verněmsa k postradavxě kukuxke. S rodstvennikami ona toje ne idět na kontakt? Tolyko predskazyvaŭet?

— U Madam Kuku net rodstvennikov.

— Cto, sovsem?

— Ona podkidyx. Priŭomnaŭa maty, strijiha, davno uje umerla. Ŗesty svodnyŭ brat, Strij-parikmaher, no on s detstva ŭěo ne priznaŭot.

— Ne uznaŭot?

— Ne priznaŭot. Ne scitaŭet svoŭě sestroŭ i ne hocet delity s neŭ rodovoŭe gnezdo. Posle soverxonново na kukuxku napadeniŭa on ne izŭavil jelaniŭa ŭěo navestity. Ona toje o něm ne spraxivala.

— Liobopyitno, — Supermyx pokacalasy iz storony i v storonu, ŭě tak legce dumalasy. — Očeny liobopyitno. Svodnyŭ brat... Starxiŭ Barsuk Poličiŭi! Otpravlaŭtesy k Striju-parikmaheru. Oprosite ŭěvo. Vozymite pod nablodeniŭe. Predostavte ŭěmu kruglosutocново ohrannovo psa — po vozmojnosti ne samovo tupovo, umeŭuŭevo derjatsa v teni i ne laŭaty popustu. Bolyxinstvo manŭakov, s kotorymi ŭa imela delo, ispyityivali ostryyŭ interes k rodnym i blizkim svoŭih jertv. Nax Ŗipac, sudia po vsemu, ne isklioceniŭe. On uje odnajdy napal na brata-blizneča oŭipannovo syca. Skoreŭe vsevo, on ŭavitsa i k bratu Madam Kuku. Daje ŭesli eto ne krovnyŭ brat. Grif Sterviatek i Skvoreč Poličiŭi v eto vrem'a zaŭmutsa spiskom ptič. Zadaniŭe vsem poniatno?

— Tak točno, — unylo otozvalisy Grif i Skvorconok.

— Ŗěju poniatno! — kivnul Barsuk Starxiŭ. On znal, cto takoyŭ otvet vzbesit Supermyx, i ne smog otkazaty sebe v nebolyxom udovolystviŭi.

— Otvecaty po forme! — zavizjala Supermyx. — Ŗa spraxivaŭu pro vas, a ne pro ŭěja! Zadaniŭe vam poniatno?

— Tak točno, — ispravilsa Barsuk Starxiŭ. — Zadaniŭe mne poniatno.

— Togda otpravlaŭtesy k Striju nemedlenno. I, kstat'i, privedite sebia v normalynuŭu zverskuŭu formu. U vas sonnyŭ vid i obvisxiŭ jivot. Eto ŭasno?

— Nikak net, — Barsuk Starxiŭ zevnul.

— Cto ne ŭasno?!

— Nemedlenno otpavlatsa k Striju — ili snacala priveriti sebia v normalynuŭu zverskuŭu formu?

— Snacala v formu! — zavizjala Supermyx. — Potom nemedlenno k Striju!